

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES DEL
FERMENT DE L'EMBARAÇ:
LA SEVA SIGNIFICACIÓ BIOLÒGICA

per

M. DALMAU

La idea que vaig llençar en una sessió anterior d'estudiar l'acció dels ferments o determinar-ne llur existència examinant les modificacions histològiques d'un tall de teixit de 5 η net de parafina sotmès a l'acció del ferment i comparant-lo amb un de control, l'he aplicat a l'estudi del ferment que's troba indiscutiblement en la sang de moltes prenyades pel procediment de dialisació.

Els talls sotmesos a l'acció del sèrum de prenyada en mitjà alcalí (NaOH al $\frac{1}{5}$ per 100) havien perdut colorabilitat, principalment en sos nuclis, comparats amb altres talls posats en el mateix sèrum inactivat; altres òrguens, com fetge de goç, ronyó, restaven inalterats.

L'extret aquós alcalí de placenta diluït té la mateixa propietat, però l'acció és tant més intensa, que els nuclis gairebé arriben a desaparèixer; els controls queden intactes; el fetge de goç no s'altera.

Els blocs han d'ésser fixats exclusivament amb alcohol (el formol priva al ferment atacar el teixit). Aquesta observació fa deduir, si es confirma, que la placenta segrega una triptasa específica per a les molècules d'estruc-

tura placentaria coagulades o no, que aquest ferment circula per la sang i que tan sols seria realment eficaç en mitjà alcalí; així, si fos capaç d'atravesar l'epiteli intestinal desintegraria del quim les cèl·lules d'estructura placentaria o la sintetisaria si s'acumulés en el cos de les cèl·lules d'epiteli, i d'aquesta manera la placenta, independentment de l'organisme mare, absorbiria els aliments que necessitaria per al seu creixement insòlid.

La placenta, i amb ella el fetus, vindria a ésser per intermedi d'aquest ferment un paràsit intestinal de la mare, com una tenia.

La hipòtesi de ferment defensiu ja no seria més aplicable a aquest ferment, puix és segregat per la mateixa placenta.

Això explicaria per què ha estat impossible produir experimentalment un ferment específic injectant placenta a un animal: perquè es presenti el ferment específic és indispensable l'existència de placenta viva que'l segregui.

La hipòtesi d'Abderhalden per explicar el fracàs de l'experiència de la desigual manera d'administrar antígen l'organisme o l'experimentador, per altra banda era molt poc consistent; puix els altres anticòssos específics que's presenten naturalment (aglutinines, amboceptors, precipitines, etc.) s'han pogut produir sempre sense cap dificultat.

Laboratori de Fisiologia. Facultat de Medecina.

NOTA: Consulti's la nota adicional al altre treball del mateix autor publicat en aquest volum (pàg. 89).